

Intervenció del president Illa a la signatura del marc de l'acord amb l'OCDE per millorar el sistema educatiu de Catalunya

Escola Marta Mata (Barcelona), 8 de gener de 2025

Moltes gràcies per l'acord que hem acabat de signar, que és molt important per a nosaltres, per compartir les experiències que heu trobat en altres països de l'OCDE i per aprendre d'aquestes experiències per tal de millorar el nostre sistema educatiu.

El primer dia del curs escolar d'aquest any, visitava l'escola pública Salvador David de Figueres amb la consellera Ester Niubó. I allà vam anunciar que signaríem un acord de col·laboració amb l'OCDE, amb el senyor Andreas Schleicher, responsable d'Educació i Competències d'aquest organisme i el responsable, com vostè saben, d'organitzar les proves PISA.

Avui, aquí, a l'escola Marta Mata del barri de Verdum de Nou Barris, el primer dia després de les vacances de Nadal, fem un pas en aquesta direcció i signem aquest acord d'intencions que es formalitzarà amb un conveni, després de l'oportú tràmit administratiu d'aquí a unes breus setmanes.

Ho hem volgut fer aquí, a l'escola Marta Mata. En primer lloc, en una escola pública, com un signe de reconeixement de la bona feina que es fa per part de la direcció d'aquest centre i de tot l'equip docent. És una escola d'alta complexitat i és un exemple d'èxit. Ho he dit diverses vegades i ho vull tornar a repetir: a Catalunya hi ha escoles que funcionen molt bé, que són un exemple d'excel·lència, i avui estem en una d'elles. I a Catalunya hi ha bons mestres, hi ha bons equips pedagògics, bons docents i bones pràctiques educatives. És una escola que segueix la línia pedagògica de Marta Mata que posa els infants, els alumnes, al centre del projecte educatiu i que cuida molt tot allò que fa referència a la relació, no només amb els alumnes, sinó també amb les famílies i amb l'entorn. És un servei públic que s'integra i forma part del barri. Ho volem subratllar i hem volgut signar aquí aquest acord amb l'OCDE.

Voldria aprofitar per donar alguns missatges. El primer, reiterar un cop més la confiança que com a president del govern de Catalunya tinc en el sistema educatiu català. Això no ens ha de portar ni al conformisme ni al cofoisme, sinó que hem de reconèixer que hi ha un camí de millora, que ens han assenyalat alguns resultats recents a les proves que organitza l'OCDE i en altres indicadors. Per tant, hi ha un camí de millora que volem recórrer i que volem fer.

Per això signem aquest conveni de col·laboració amb la OCDE. Perquè aquest camí de millora el volem fer aprenent d'aquelles pràctiques educatives que han funcionat en altres contextos. Compte, que no estem parlant de còpies mecàniques, perquè els contextos són diferents i hi haurà coses que hauran funcionat en un determinat entorn i que potser

aquí, en una realitat diferent, no poden ser mecànicament traslladades. Però és veritat, com deia el senyor Andreas Schleicher, que al final tots els països ens enfrontem als mateixos problemes. Escoles més diverses, productes de corrents migratòries, ús de les noves tecnologies, entorns diferents... Per tant, hi ha pràctiques de les quals podem i volem aprendre.

Aquest és un conveni que no busca resultats per demà passat. Això és impossible. Els miracles a Lourdes. Això no ho farem. És un conveni que té un horitzó de quatre anys, l'any 2025 per a diagnosticar, l'any 2026 per a implementar polítiques que haguem acordat i per fer-ne un seguiment, l'any 2027 per a consolidar aquestes polítiques i l'any 2028 per a fer-ne difusió i compartir-les amb aquells que tinguin interès en saber com hem fet les coses a Catalunya. Per tant, 4 anys.

Marquem un camí de 4 anys amb el compromís d'anar explicant aquelles coses que fem conjuntament i d'anar avaluant els resultats que hi pugui haver. Per tant, no esperin vostès que demà passat tinguem resultats. No va així. I en aquesta qüestió vull ser molt transparent, molt clar.

Tercer missatge: això no ho farà el Govern de Catalunya tot sol. Ni ho farà el Govern de Catalunya tot sol amb l'OCDE. Ho farem totes les parts implicades en el sistema educatiu català, molt especialment amb els docents. Amb tots aquells treballadors i treballadores públics, servidors i servidores públics, que treballen al sistema educatiu de Catalunya. També amb els alumnes, amb les famílies dels alumnes i amb la resta d'administracions públiques, molt particularment el món municipal, que, en determinades etapes educatives, hi té molt a dir, especialment en l'educació de 0 a 3 anys.

Per tant, actitud de diàleg, actitud de consens. Val més trigar una mica més i fer les coses pensades i acordades que no voler anar de pressa donant batzegades i anant endavant i endarrere. Per tant, mètode de treball, el del diàleg, el del consens, el d'escoltar a tothom i, això sí, acabar prenent decisions, perquè no podem estar eternament discutint. Al final hem d'acabar decidint coses.

I el quart missatge és un missatge de confiança en el futur. Ho ha dit el senyor Andreas Schleicher, que té una experiència amplíssima de més de 30 anys analitzant els sistemes educatius dels països més avançats del món, i ho ha dit visitant aquesta escola: que aquí hi ha tots els elements perquè les coses puguin fer-se, no bé, sinó molt bé. Aquí hi ha tots els elements perquè les coses puguin ser excel·lents en totes les escoles de Catalunya. I aquest és l'objectiu que tenim. I vull transmetre també aquest missatge de confiança en el futur.

Dues consideracions finals. Hi ha coses urgents que el Govern de Catalunya atén i atindrà en tots els àmbits de les polítiques públiques, també en l'àmbit educatiu. Però que l'urgent no ens faci perdre de vista el més important. Per tant, torno a insistir en què, probablement, una de les coses més importants que s'ha de fer és vetllar per l'educació dels nostres infants, dels nois i noies de Catalunya. Per tant, fer-ho ben fet i fer-ho, insisteixo, en un horitzó de quatre anys, pensant i mirant què es fa en la resta de països

que ho han fet bé. Que l'urgent no ens faci confondre allò que és important, ni ens faci distreure d'aquesta feina que requereix un punt més de reflexió i d'anàlisi.

I, finalment, un comentari més personal. Quan visites escoles de Catalunya, i en particular avui que hem pogut fer una visita a l'escola Marta Mata, t'adones de l'etimologia de la paraula, que és el que dóna el veritable sentit del que ha de ser l'educació. Que no és formatejar les persones per un mateix patró, que no és imposar cap manera de veure les coses, sinó que és extraure les potencialitats de cada alumne, de cada infant, de cada persona. Educar vol dir això, treure cap enfora les potencialitats de cada persona, vingui d'on vingui i pensi el que pensi. I aquesta és la principal tasca del sistema educatiu.

Avui donem un pas, per mi molt rellevant i en el qual tinc plena confiança que és el camí correcte. Treballar conjuntament, aprofitar l'experiència d'altres països que confronten situacions similars a la nostra. Espero que puguem anar seguint els passos endavant.

I acabo com he començat, felicitant i agraint a la directora del centre i a tot el seu equip directiu, docents i treballadors d'aquesta escola la molt bona feina que fan ells i la que es fa en moltes altres escoles del conjunt de Catalunya.

Moltes gràcies i bon dia.